

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r., o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2018 r., Poz. 570), art. 17 pkt 1, art. 127 § 2, art. 138 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2024 r., Poz. 572, dalej jako: „k.p.a.”)

w związku z odwołaniem wniesionym przez P. Mateusza Kaczmarka, reprezentowanego przez pełnomocnika, P. Agatę Kledzik, zawartego w piśmie z dnia 29 września 2025r., od decyzji Nr OŚ/8-2025 wydanej z powołaniem się na upoważnienie Prezydenta Miasta Zabrze przez Zastępcę Naczelnika Wydziału Ekologii w Urzędzie Miasta Zabrze z dnia 8 września 2025r., znak sprawy: WE.6220.24.2024, którą orzeczono, cyt.: „, odmawiam zgody na realizację przedsięwzięcia mogącego potencjalnie oddziaływać na środowisko pn.: „Punkt selektywnego zbierania surowców wtórnych występujących w postaci odpadów metali” miejsce realizacji Bytom, ul. Sw. Elżbiety, nieruchomość opisana działką geodezyjną nr 1451/11 – obręb Bobrek)”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego (spr)	- Kamila Koziara
Członek składu orzekającego	- Anna Kajzerek-Dziwoki
Członek składu orzekającego	- Katarzyna Stebnicka

na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 listopada 2025r.

orzekło:
utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Decyzją Nr OŚ/8-2025 z dnia 29 września 2025r., znak sprawy jw. organ I instancji orzekł jak to opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Odwołanie od ww. decyzji w piśmie z dnia 29 września 2025r. wniosła strona, reprezentowana przez pełnomocnika, kwestionując zapadłe rozstrzygnięcie, przedstawiając jednocześnie swoje stanowisko względem zapisów planu miejscowego. Podniesiono, że zapisy § 7 ust. 6 pkt 4 i, pkt 5 wyżej wymienionej uchwały są niejednoznaczne i jednocześnie sprzeczne z rzeczywistością. Uważam, że zapis wyżej wymienionego pkt 4 „poza terenami oznaczonymi symbolami: 01U, 01P, 01PU, 02PU, 06PU, 07PU, 08PU, 09PU, ustala się zakaz lokalizowania działalności gospodarczej z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów wytworzonych poza terenem, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji i odpadów metali, z zastrzeżeniem pkt 5” nie precyzuje terenów, na których mogą być wytwarzane odpady i później zbierane na terenach oznaczonymi symbolami: 01U, 01P, 01PU, 02PU, 06PU, 07PU, 08PU, 09PU”. Zgodnie z ustawą o odpadach wytwórca odpadów, który je wytworzył w miejscu ich wytworzenia nie zbiera ich. Zbieranie odpadów dotyczy odpadów przyjętych spoza miejsca ich wytworzenia. W ramach procesu wytworzenia odpadów ujęto proces ich tymczasowego zmagazynowania przed dalszym zagospodarowaniem, w tym ich przekazania. Mając na uwadze powyższe uważam, że zapisy wyżej wymienionego pkt 4 dopuszczają na terenach oznaczonych symbolem 07PU zbieranie odpadów. Zapisy § 7 ust. 6 pkt 5 wyżej wymienionej uchwały precyzują, na których terenach dopuszcza się działalność gospodarczą z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów z wyłączeniem odpadów niebezpiecznych.(...)”.

Pismem z dnia 2 października 2025r., znak sprawy: WE.6220.24.2024 (data wpływu do Kolegium: 6 października 2025r.) organ I instancji przekazał Kolegium ww. odwołanie wraz z aktami przedmiotowej sprawy, podtrzymując swoje stanowisko w sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło stan prawny znajdujący zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U z 2024r., poz. 1112, dalej jako: ustawa) decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, cyt.: „Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Organ I instancji dokonał kwalifikacji przedsięwzięcia w oparciu o § 3 ust. 1 pkt 83 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U z 2019r. poz. 1839, ze zm., dalej jako: rozporządzenie), tj. punkty do zbierania, w tym przeładunku złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych,

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28 oraz art. 72 ust. 1a i ust. 1b ustawy, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykule.

W myśl art. 72 ust. 3 ustawy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

Zgodnie z treścią przepisu art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Stosownie do postanowień art. 74 ust. 1 ustawy, do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;
- 3a) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;
- 4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4-5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu, strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 - mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;
- 5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania

ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku;

- 6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.
- 7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji;
- 8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.).

W myśl ust. 1a ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać inwestora do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

Ust. 1d ww. przepisu stanowi z kolei, że minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, formaty danych załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kierując się potrzebą poszerzania dostępu do informacji o środowisku.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z brzmieniem ust. 3a ww. przepisu, stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;

2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub

3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

W myśl ust. 3b ww. przepisu, prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Doręczenie dokonane na adres ustalony na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, jest skuteczne.

Ust. 3c ww. przepisu stanowi, że w przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera nieaktualne dane lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się art. 97 § 1 pkt 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W przypadku gdy po doręczeniu stronie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wyjątkiem zawiadomienia w trybie określonym w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, nastąpi:

1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,

2) przeniesienie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wskutek innego zdarzenia prawnego

- nabywca jest obowiązany, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1 - nabywca i zbywca są obowiązani, do niezwłocznego zgłoszenia organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego. (ust. 3d ww. przepisu).

Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 3d i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego. (ust. 3e ww. przepisu).

Nieuregulowany lub nieujawniony stan prawny nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do zawiadomień o decyzjach i innych czynnościach organu osób, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości o nieuregulowanym lub nieujawnionym stanie prawnym, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 3f ww. przepisu).

W myśl ust. 3g ww. przepisu, przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć sytuację, w której:

1) dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono postępowania spadkowego lub nie zostało ono zakończone;

2) nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

Ust. 3h ww. przepisu stanowi, że przez nieujawniony stan prawny należy rozumieć sytuację, w której rejestry lub ewidencje właściwe dla ustalenia osób, o których mowa w ust. 3a, nie zawierają danych umożliwiających ich ustalenie, w szczególności danych osobowych, w tym adresu, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

Ust. 4 ww. przepisu stanowi, że organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem.

Art. 59a ust. 3 ustawy stanowi z kolei, że w przypadku:

1) stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej,

2) naruszenia kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 2

- organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Przepis art. 80 ust. 1 ustawy przewiduje, że jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;

2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;

3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;

4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

Ust. 2a ww. przepisu stanowi, że przepisu ust. 2 nie stosuje się do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla inwestycji strategicznych.

Do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przepis art. 59a ust. 2 stosuje się. (ust. 3 ww. przepisu).

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 ww. przepisu, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

– ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

– uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,

– wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

2) w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Kolegium po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym stwierdza co następuje.

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne wniesionego odwołania i stwierdziło że jest ono dopuszczalne. Następnie Kolegium przeszło do zbadania terminowości wniesionego odwołania i stwierdziło, że odwołanie zostało złożone w terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 k.p.a.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze.

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Zgodnie z brzmieniem § 2a ww. przepisu, jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

Przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. (§ 2b ww. przepisu).

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 k.p.a. wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 k.p.a. ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 k.p.a.). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 k.p.a.) Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po analizie materiału dowodowego sprawy, stwierdza, że decyzja organu I instancji jest prawidłowa i zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym. Z tego względu, koniecznym jest utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji w myśl art. 138 § 1 pkt. 1 k.p.a. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Zważyć przy tym należy, że decyzja o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji nie jest decyzją o zatwierdzeniu decyzji organu I instancji. Utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji to utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia (osnowy) zawartego w tej decyzji i oznacza, że rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest identyczne (pokrywa się) z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji organu I instancji, ponieważ organ II instancji doszedł - w wyniku swojego postępowania w sprawie - do takiej samej konkluzji, jak organ I instancji.

Kolegium podzieliło zatem stanowisko organu I instancji zajęte w wydanej decyzji. Jednocześnie stwierdziło, że organ I instancji przeprowadził postępowanie w sprawie w sposób prawidłowy i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie. Organ I instancji, w ocenie Kolegium, przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami k.p.a., wypełniając obowiązki płynące z art. 10 § 1 k.p.a. i

art. 9 k.p.a. oraz prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach podzieliło stanowisko organu I instancji, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji.

Postanowieniem z dnia 27 marca 2024 r., Nr SKO.OSW.41.9/147/2024/4478/KK, Kolegium wyznaczyło Prezydenta Miasta Zabrze do załatwienia przedmiotowej sprawy. Z akt sprawy przedłożonych wraz z wnioskiem Kierownik Referatu Gospodarki Odpadami w Wydziale Inżynierii Środowiska w Urzędzie Miasta Bytomia, działającej z powołaniem się na upoważnienie Prezydenta Miasta Bytomia z dnia 26 lutego 2024 r., znak: ASE.6220.9.2024 (data wpływu do Kolegium: 28 lutego 2024r.) wynikało bowiem, że Gmina Bytom, reprezentowana przez Prezydenta Miasta Bytomia, a także Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta Bytomia są właścicielami nieruchomości znajdujących w obszarze oddziaływania planowanego przez inwestora przedsięwzięcia. Do wniosku załączono informacje w rejestrów gruntów z których wynikało, że działka oznaczona geodezyjnie nr 1391/11 stanowi własność Skarbu Państwa. Z kolei nieruchomości oznaczone geodezyjnie nr: 1060/11 i 1451/11, stanowią własność Gminy Bytom. Z tego względu, Kolegium mając na względzie treść wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 9 września 2014r., (sygn. akt: II SA/Gl 457/14, opublikowanego w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych) zgodnie z którym, cyt.: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawę w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylecia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...)” – wyznaczyło Prezydenta Miasta Zabrze do załatwienia przedmiotowej sprawy.

Kolegium wskazuje, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy - ooś,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy - ooś lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Zauważyć bowiem należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia jest decyzją związaną. Z treści przepisów ustawy wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji, w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Wydanie decyzji negatywnej tj. odmawiającej określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia następuje w przypadkach:

- stwierdzenia niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, a także naruszenia kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 2 - organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.
- odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający;

- gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ – wariant dopuszczony do realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt. 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 ustawy – ooś).

W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Przeprowadzenie postępowania w sprawie winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym przy prawidłowym ustaleniu podmiotów, którym w myśl obowiązujących przepisów prawa służyć będzie status strony w tym postępowaniu.

Inwestor w karcie informacyjnej przedsięwzięcia nie odniósł się do kwestii zgodności zamierzenia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Okoliczność w tym względzie została przeanalizowana przez organ prowadzący sprawę w toku postępowania, w oparciu o zebrany w tym względzie materiał dowodowy. Wydając decyzję odmowną w sprawie organ I instancji wywiódł, cyt.: „(...) Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na uruchomieniu punktu selektywnej zbiórki surowców wtórnych w postaci odpadów metali (żelaznych i nieżelaznych) na terenie działki nr 1451/11 położonej w Bytomiu o powierzchni 2041 m² (0,2041 ha). (...) Zgodnie z ustaleniami § 37 ust. 1 tekstu mpzp, dla terenów oznaczonych od 01PU do 09PU ustala się przeznaczenie:

1) podstawowe:

- a) obiekty produkcyjne,
- b) składy i magazyny,
- c) usługi uciążliwe, z zastrzeżeniem pkt 3,
- d) parkingi i garaże

2) uzupełniające — usługi nieuciążliwe;

3) na terenach oznaczonych symbolami 01PU i 02PU ustala się zakaz lokalizowania stacji paliw.

Równocześnie, zgodnie z zapisami § 7 ust. 6 pkt. 3, 4, 5, 6 przedmiotowego planu w zakresie postępowania z odpadami ustala się:

3) zakaz lokalizowania składowisk odpadów na całym obszarze objętym planem;

4) poza terenami oznaczonymi symbolami: 01U, 01P, 01PU, 02PU, 06PU, 07PU, 08PU, 09PU ustala się zakaz lokalizowania działalności gospodarczej z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów wytworzonych poza terenem, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji i odpadów metali, z zastrzeżeniem pkt 5;

5) na terenach oznaczonych symbolami 01U, 01P, 01PU oraz 02PU, dopuszcza się działalność gospodarczą z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów z wyłączeniem odpadów niebezpiecznych;

6) dopuszczenie magazynowania odpadów dla przedsiębiorców będących ich wytwórcami, na terenie do którego posiadają tytuł prawny, wyłącznie w budynkach lub zadaszonych wiatach.

Zgodnie z ww. zapisami mpzp, teren 07PU nie jest przeznaczony w planie pod funkcję stricte związaną ze zbieraniem lub przetwarzaniem odpadów — w związku z czym zbieranie i przetwarzanie odpadów należy uznać za dopuszczalne jedynie w sytuacji, gdy odpady te (rozumiane jako „surowce wtórne”) służyłyby produkcji prowadzonej na tym terenie. (...) Biorąc powyższe pod uwagę tut. organ przeprowadził analizę zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami mpzp części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą nr 1X/129/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 maja 2015r. (Dz. U. Woj. Śląskiego z dnia 11 kwietnia 2018r. poz. 2590). Po szczegółowej analizie zapisów planu mpzp, „Karty informacyjnej przedsięwzięcia” oraz stanowiska Miasta Bytomia, Biuro i Planowania Przestrzennego Urzędu Miejskiego w Zabrze (pismo z 18 lutego 2025r.) ustalono, że teren gospodarki (lub gospodarowania) odpadami zarówno w poprzednich przepisach prawa, na podstawie których sporządzany był przedmiotowy mpzp części obszaru Karbia w Bytomiu, jak i w nowych - obecnie obowiązujących przepisach (w tym w nowym rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego) był i jest oznaczony niepowtarzalnym symbolem planistycznym: „IO — teren gospodarowania odpadami” (wcześniej był to symbol „O — gospodarka odpadami”). W celu lokalizacji planowanego „punktu selektywnego zbierania surowców wtórnych występujących w postaci odpadów metali” w przedmiotowym planie powinien występować tego typu teren gospodarowania odpadami, który w ustaleniach powinien posiadać odpowiedni zapis. W przedmiotowym

planie nie występuje teren gospodarki odpadami, o którym napisano powyżej. Dla terenu oznaczonego w planie symbolem 07PU nie występują również zapisy, które umożliwiałyby realizację planowanej inwestycji. Na omawianym terenie oznaczonym w planie symbolem 07PU — tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej, w ustaleniach szczegółowych (§ 37 mpzp) nie występują ustalenia, które umożliwiałyby lokalizację przedmiotowej inwestycji (brak zapisów o gospodarce odpadami). W ustaleniach ogólnych w §7 ust. 6 pkt 4 jest mowa o zbieraniu i przetwarzaniu odpadów wytworzonych poza terenem, ale zapis ten nie dotyczy przedmiotowej inwestycji ponieważ przyszła działalność ma polegać jedynie na zbieraniu odpadów bez jego dalszego przetwarzania w procesie produkcyjnym. W związku z powyższym ustalono, że stanowisko dotyczące przedmiotowej sprawy przesłane z Wydziału Architektury Urzędu Miejskiego w Bytomiu jest właściwe. (...). Wobec powyższego, po stwierdzeniu sprzeczności zamierzonego przedsięwzięcia z zapisami mpzp organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma podstaw do podejmowania dalszych czynności w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Oznacza to, że dalszemu badaniu nie będą podlegać przedstawione w sprawie opinie i uzgodnienia z innymi organami nawet, jeśli są aprobowane dla planowanego przedsięwzięcia. (...). Kolegium stwierdza, że argumentacja organu I instancji na ww. okoliczność zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem zacytowanego powyżej § 7 ust. 6 pkt. 4 planu miejscowego, poza terenami oznaczonymi symbolami: 01U, 01P, 01PU, 02PU, 06PU, 07PU, 08PU, 09PU ustala się zakaz lokalizowania działalności gospodarczej z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów wytworzonych poza terenem, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji i odpadów metali, z zastrzeżeniem pkt 5. Z powyższego wynika zatem, że na terenie oznaczonym w planie symbolem 07PU istnieje możliwość lokalizowania działalności gospodarczej z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów wytworzonych poza terenem, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji i odpadów metali, z zastrzeżeniem pkt 5, który stanowi, że na terenach oznaczonych symbolami 01U, 01P, 01PU oraz 02PU, dopuszcza się działalność gospodarczą z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów z wyłączeniem odpadów niebezpiecznych.

Działalność strony opisana w karcie informacyjnej przedsięwzięcia polega na uruchomieniu (na terenie oznaczonym w planie symbolem 07PU) punktu selektywnej zbiórki surowców wtórnych tj. odpadów metali (żelaznych i nieżelaznych). Proces zbierania odpadów będzie polegał na odbiorze odpadów od ich wytwórców, krótkotrwałym magazynowaniu tych odpadów w: kontenerach stalowych (oplandeczonych) oraz (morskich), a następnie przekazaniu tych odpadów za pośrednictwem systemu BDO - uprawnionym podmiotom celem ich dalszego zagospodarowania. Z powyższego wynika zatem, że działalność strony sprowadza się wyłącznie do zbierania odpadów, a przetwarzaniem odpadów będą zajmowały się odrębne podmioty na innym terenie. W świetle powyższego nie został spełniony wymóg łącznego zbierania i przetwarzania odpadów, przewidziany w § 7 ust. 6 pkt. 4 planu miejscowego. Z tego względu działalność strony nie jest zgodna z zapisami planu miejscowego tj. ww. § 7 ust. 6 pkt. 4 planu miejscowego. Zasadnie zatem organ I instancji stwierdził brak zgodności zamierzenia opisanego w karcie informacyjnej przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą nr 1X/129/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 maja 2015r. (Dz. U. Woj. Śląskiego z dnia 11 kwietnia 2018r. poz. 2590).

Dalej Kolegium wskazuje, że w oparciu o przedłożone przez inwestora mapy z zasięgiem oddziaływania przedsięwzięcia, a także wypisy z ewidencji gruntów organ I instancji ustalił krąg stron tego postępowania i prowadził postępowanie z ich udziałem. Dodatkowo z uwagi na liczbę stron powyżej 10, organ I instancji zastosował w sprawie tryb przewidziany art. 74 ust. 3 ustawy środowiskowej w związku z art. 49 k.p.a.

W toku trwającego postępowania organ I instancji zapewnił stronom czynny udział w postępowaniu. Przed wydaniem zaś zaskarżonej decyzji organ I instancji poinformował strony o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych uwag. Organ I instancji prowadził także postępowanie z udziałem społeczeństwa, co wynika z akt sprawy jak i uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Dalej Kolegium stwierdza, że decyzja organu I instancji zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy, w tym uzasadnienie faktyczne i prawne. Organ ten opisał w nim przebieg postępowania, zacytował i dokonał wykładni zastosowanych przepisów prawa. Zdaniem Kolegium sporządzone uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest prawidłowe i Kolegium podziela poglądy organu I instancji w nim wyrażone.

Decyzja organu I instancji została wydana w oparciu o przeprowadzone postępowanie i Kolegium w całości podziela ustalenia poczynione w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

W ocenie Kolegium organ I instancji przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami k.p.a. wypełniając obowiązki płynące m.in. z art. 10 § 1 k.p.a., art. 9 k.p.a., a także art. 7, i art. 77 § 1 k.p.a. oraz prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w

Katowicach podzieliło stanowisko organu I instancji w tym względzie, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Kolegium nie stwierdziło naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów przez organ I instancji, jednocześnie ustalenia poczynione przez ten organ w całej rozciągłości należało podzielić. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji.

Mając zatem powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło na podstawie art. 138 § 1 pkt. 1 k.p.a. jak w sentencji, utrzymując w mocy decyzję organu I instancji.

Odnosząc się do zarzutów odwołania, Kolegium wskazuje, że nie zasługują one na uwzględnienie. W ocenie Kolegium zapisy planu miejscowego są jednoznaczne, a nie jak to podnosi strona- wzajemnie sprzeczne. Kolegium po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nie stwierdziło wadliwości postępowania organu I instancji. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja organu I instancji nie zawiera wad, czego konsekwencją jest utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Tym samym Kolegium uznało ww. zarzuty za niezasadne.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji. Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 k.p.a., jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2024 r., poz. 935). Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości: 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 2024 r., poz. 935).

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Kajzerek-Dziwoki

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Kamila Koziara

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Katarzyna Stebnicka

Otrzymują:

1. Prezydent Miasta Zabrze- przez e-doręczenie PURDE, 2. Prezydent Miasta Bytomia- przez e-doręczenie PURDE, 3. Skarb Państwa- reprezentowany przez Prezydenta Miasta Bytomia - przez e-doręczenie PURDE, 4. P. Agata Kledzik- jako pełnomocnik inwestora- przez e-doręczenie: PUH, 5. Pozostałe strony - zgodnie z art. 49 k.p.a. - poprzez obwieszczenie, 6. Aa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach – przez e-doręczenie PURDE, AE:PL-50844-78007-IRSIV-24 2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Bytomiu - przez e-doręczenie PURDE: AE:PL-87621-56481-TSSWI-25 3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Gliwicach - przez e-doręczenie PURDE: AE:PL-52923-36363-DHABT-29

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.
- Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl
- Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:
 - art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.
- Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.
- Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).
- Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczycza